

gen af L 106 kørte sig meget op, ligesom ministeren gør nu, hvor han taler om over 1 mia. kr. og sådan noget.

Men er det ikke rigtigt, at når der tales om over 1 mia. kr., handler det faktisk om, at det meste er fælles gods? Der er satspuljeforhandlinger, hvor alle de partier, der er med i satspuljen, kommer med indstillinger, og hvis man skal være meget grov og skære ned til det, regeringen selv er kommet med af forslag, strækker det sig med god vilje til ca. 40 mio. kr. ud af 1 mia. kr. plus det lovforslag, der venter på første behandling.

Jeg vil godt have, at ministeren bekræfter, at hovedparten af den indsats for 1 mia. kr., ministeren bryster sig af og pynter sig med, faktisk er gjort af de otte partier i Folketinget, der står bag den, har været initiativtagere til den og har været idémagere til den. Er det ikke korrekt?

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg gjorde jo netop opmærksom på, at der er ingen partier her i Folketinget, der ikke vil være med til at stemme for forslag, der gavner de handicappede. Jeg er også nødt til at sige, at vi har fået en regering, der for første gang har taget initiativ til at lave tilgængelighed i det offentlige med lovgivning gennem L 106.

Jeg vil gerne sige til fru Jytte Andersen, at jeg synes, det er rart, at vi kan mødes og forliges om de ting, men jeg er bare også nødt til at sige, at jeg synes nok, at specielt det forslag, der er kommet fra Socialdemokratiet m.fl.; simpelt hen er overbud i forbindelse med implementering af DS 3028. Det er rent overbud.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er jo simpelt hen ikke korrekt. Det er ikke korrekt, at der ikke er blevet gjort en indsats for tilgængelighed i tidligere regerings tid.

Der er blevet gjort en indsats for tilgængelighedskrav i nyt offentligt byggeri, og der er faktisk igangsat det arbejde, som er interessant i dagens debat, nemlig arbejdet med at skabe en tilgængelighedsstandard, så man kan give byggeriet et reelt værktøj til at få mulighed for at tænke tilgængelighed ind i byggeriet i planlægningsfasen, og at postulere, at det koster 14 mia. kr. at tænke sig om i planlægningsøjeblikket, er

simpelt hen ikke korrekt. Det er vildt, vildt overdrevet.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg er nødt til at forholde mig lidt til, hvad der står i beslutningsforslaget. Man har ikke været særlig præcis, men hvis det er sådan, at man ønsker at gøre DS 3028 til en retligt bindende standard, må jeg jo gå ud fra, at det er det, der står: At DS 3028 skal gøres retligt bindende.

Det kan være, fru Jytte Andersen kan afkræfte det, men så kan det jo være, vi skal sige, at vi ikke mener, at elevatorerne i en række boliger skal være meget større, end de skal være i dag, for det er jo den forkromede løsning alle steder. DS 3028 er simpelt hen den højeste fællesnævner. 2,40 m bredde på en carport, ungdomsboliger med kæmpestore badeværelser og lignende og trapper, der ikke hælder 45 grader, men kun 27 grader, og som følge heraf koster mange flere penge. Jeg synes, det er et godt værktøj til vejledning om, hvordan man kan bygge, men jeg mener ikke, det er godt for byggeriet at gøre det til et krav, for det vil ødelægge innovationen i byggeriet.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg synes, der har udviklet sig en kedelig tendens til, at når partier fremsætter forslag, som de i og for sig finder seriøse og nødvendige, bliver de affærdiget med at være overbudspolitik, blot fordi regeringen ikke kan finde finanser til dem.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren kan bekræfte, at det alt andet lige er langt, langt billigere at gøre boliger handicapvenlige, samtidig med at man bygger dem, end bagefter, når de er bygget færdig, og om det derfor ikke alt andet lige er mere økonomisk og en god investering på længere sigt, når det gælder om at skabe et åbent samfund og ikke klientgøre folk, men tværtimod bruge deres ressourcer. Er det ikke langt bedre at få kravet ind i byggestandarden end at skulle bygge om efterfølgende?

Jeg forstod ministeren lidt i retning af, at de 1-2 pct. er han enig i. Det vil sige, at det at sikre tilgængeligheden ikke koster mere end 1-2 pct. af byggesummen, så længe der ikke er tale om etagebyggeri, og kunne vi så ikke mødes her til at starte med?